

INFORMATORIUM

ROSSICA OLOMUCENSIA JAKO ČASOPIS PRO RUSKOU A SLOVANSKOU FILOLOGII

Rossica Olomucensia. Časopis pro ruskou a slovanskou filologii. Vol. XLVII, num. 1, Olomouc 2008, ISSN 0139-9268.

Po prvním čísle Nové rusistiky začíná v Olomouci vycházet podobný časopis vzniklý nikoli jako zcela nový, ale fakticky transformací původních ročenek (Jahrbuch) stejného názvu, které však měly také účelem informovat o vědeckém a pedagogickém dění na tehdejším rusistickém pracovišti. O tom ostatně rusky píše jeden ze zakladatelů této tradice prof. Miroslav Zahradka, jenž tu s pietou vzpomíná mj. Oldřicha Králíka jako jednoho z duchovních otců projektu, jak se nyní módně říká. Určitá záměrná posloupnost a kontinuita je tedy patrná, ale jsou tu už nové generace a nová pojetí. Stejně jako v Brně i v Olomouci se na tradice hodně dá – a to je zvláště nyní dobře. V čele redakce stojí žák prof. Zahradky z prof. Kostřiči doc. Zdeněk Pechal, výkonným redaktorem je lingvista Ladislav Vobořil, v redakční radě jsou zástupci rusistiky z Bratislavy, Brna, Sankt-Petěrburgu, Nitry, Moskvy, v redakčním ko-

legiu další z Českých Budějovic, Sofie apod. Na rozdíl od Nové rusistiky je časopis je vědomě koncipován jako čistě filologický, rusistický, s přesahy k slovanské filologii, a to také první číslo dokládá.

Studie Heleny Flídrové je o českém a ruském infinitivu, Jitka Komendová píše o misi Stefana Permského, Ivana Kyrálová o životě Petra Savického, známý ruský badatel Naum Lejderman o N. Tichonovovi, Zdeněk Pechal o parafrázi v Nebokovově románu Отчаяние, Jindřiška Pilátová v napaditém textu zase o možnostech překladu obecné češtiny do ruštiny a angličtiny (B. Hrabal), Jana Skladaná o aktualizaci ruských a slovenských přísloví, Ljudmila Stěpanovová o Rusech z hlediska mezikulturní komunikace. Recenze pokrývají aktuální publikace, podobně zprávy. Časopis budiž pozdraven, vítáme v něm partnera, ale i zdravou konkurenci.

Ivo Pospíšil